

عنوان مقاله:

ارزیابی سرعت و مدت پر شدن دانه در ارقام گندم تحت رژیم های مختلف آبیاری تکمیلی

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و ژنتیک گیاهی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هوشمند امجدی - دانشجوی دکتری، گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

فرزاد حسین پناهی - استادیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

عادل سی و سه مرده - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

فرآیند پر شدن دانه تحت تاثیر دو عامل مهم سرعت و طول دوره پر شدن دانه قرار دارد. سرعت پر شدن دانه صفتی است که می تواند در انتخاب ژنوتیپ ها در شرایط تنش خشکی طی برنامه های اصلاحی استفاده شود؛ هرچند گزینش به این روش دشوار خواهد بود. این آزمایش با هدف ارزیابی سرعت و مدت پر شدن دانه تحت سطوح مختلف آبیاری تکمیلی در ارقام گندم، به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارهای آبیاری در ۳ سطح: بدون آبیاری (دیم)، آبیاری در مرحله سنبله دهی و آبیاری در مراحل سنبله دهی + اوایل دانه بندی در کرت های اصلی و تیمار رقم شامل پنج رقم گندم به نام های آذر ۲، ریژاو، سرداری، سیروان و هما در کرت های فرعی قرار گرفت. نتایج نشان داد تیمار دو بار آبیاری تکمیلی در مراحل سنبله دهی و دانه بندی با میانگین ۴/۱ میلی گرم در روز، بیشترین و تیمار بدون آبیاری با میانگین ۹/۰ میلی گرم در روز، کمترین سرعت تجمع ماده خشک در دانه را داشتند. همچنین رقم هما با میانگین ۳/۱ میلی گرم در روز، بیشترین و رقم ریژاو نیز با میانگین ۱/۱ میلی گرم در روز کمترین متوسط سرعت پر شدن دانه را داشتند. تیمار دو بار آبیاری با میانگین ۶/۳۴ روز دارای دوره موثر پر شدن دانه بیشتری نسبت به سایر سطوح آبیاری بود. تیمار بدون آبیاری نیز با میانگین ۳۰ روز دارای کمترین دوره موثر پر شدن دانه بود. به طور کلی آبیاری تکمیلی در مزارع گندم دیم به واسطه افزایش طول دوره پر شدن دانه و همچنین افزایش سرعت پر شدن دانه می تواند سبب افزایش عملکرد و پایداری تولید گردد.

کلمات کلیدی:

انباشت دانه، انتقال مجدد، تنش خشکی، فتوسنتز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888145>

